

17 ביולי 2012

לכבוד
עו"ד משה לדור
פרקליט המדינה
באמצעות: המחלקה לחקירות שוטרים
רח' חרטום 8, הר חוצבים
ת.ד. 45208, ירושלים 91450
בדואר ובפקס: 02-6467794

שלום רב,

הנדון: ערר על החלטת המחלקה לחקירות שוטרים על סגירת תיק החקירה מס' 5614/11
בענין מר וחייד מחמוד א-רווידי ת.ז. 034019455

1. **אנו פונים אליך בערר על החלטת המחלקה לחקירות שוטרים בתיק 5614/11 על סגירת תיק החקירה בעילה של חוסר ראיות, בהתאם לסעיף 64(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בבקשה:**

א. **כי תורה על מיצוי כל אפשרויות/פעולות החקירה ולמיצוי הדין עם השוטרים המעורבים בתקיפתו האלימה של מר וחייד א-רווידי**

ב. **כי תורה על העברת ההיבטים המשמעותיים של התלונה לטיפול המחלקה לתלונות הציבור במשטרה.**

2. **כפי שיפורט להלן, האירוע המדובר מעלה חשדות כבדים לביצוע עבירות פליליות חמורות מצד השוטרים המעורבים, וביניהן פציעה על פי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, או חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות על פי סעיף 335 לחוק.**

תיאור האירוע

3. **מעדותו של מר א-רווידי במחלקה לחקירות שוטרים עולה כי ביום 15.9.2011 בסביבות השעה 19:00, נסע עם בני משפחתו, אימו, אשתו ושני ילדיו, בני 3 ו-10 חודשים, לבקר את אחותו באבו-טור לאחר שזו ילדה. באותה עת, התקיימו באזור מגוריו בסילוואן מספר אירועי ידויי אבנים לעבר כוחות הביטחון. כאשר החלו לנסוע לכיוון אבו-טור, נתקלו במחסום של שוטרי מג"ב בצומת ביר איוב, שם עצרו אותם וביקשו לראות תעודות זהות של כל הנוסעים ברכב. מר א-רווידי, לא נשא עליו תעודת זהות, אבל לאשתו היתה תעודה ובה הוא היה רשום. במהלך**

עיכובם, החלו להיזרק לעברם אבנים. מר א-רווידי טען כי רצה לקדם את רכבו על-מנת שהאבנים לא יפגעו בו, מאחר וחשש לילדיו. הוא המשיך לנסוע עד הצומת הבא, שם נעצר על-ידי גיפ נוסף של מג"ב. כפי שהבהיר בעדותו, לא היה מדובר בניסיון בריחה, אלא בניסיון להימנע מפגיעת אבנים ברכב ובבני משפחתו. שוטר מג"ב ביקש ממנו לצאת מהרכב, ומר א-רווידי הנחה את משפחתו לצאת מהרכב ולהתרחק מהמקום מחשש שיפגעו מהאבנים. בעדויותיהן של אמו ואשתו של א-רווידי אשר נמסרו לארגון "בצלם", הן הסבירו כי לא רצו להשאירו לבדו ועל-כן התרחקו כ- 10 מטרים והסתכלו במתרחש ממרחק. במהלך החיפוש שנערך ברכבו, שוב החלו להיזרק לעברם אבנים, אשר לפי עדותו של מר-א-רווידי ל"בצלם" עולה כי חלקן פגעו אף ברכבו, והוא ביקש מהשוטרים להזיז את רכבו פעם נוספת. **בתגובה לבקשתו, השוטרים צעקו לעברו לשתוק, קיללו אותו, ותקפו אותו באלות, באגרופים, ובבעיטות בכל חלקי גופו. בנוסף, אחד השוטרים תפס אותו בצווארו, הפיל אותו על הקרקע, אזק את ידיו מאחורי גופו והתיז בעיניו גז פלפל.**

4. לאחר מכן, גררו אותו השוטרים אל עבר גיפ מג"ב, הושיבו אותו בכיסא האחורי, כיסו את עיניו ביריעת בד והכריחו אותו להרכין את ראשו. הגיפ נסע לכיוון אזור הסינמטק, ושם נעצר. מעדותו של מר א-רווידי ל"בצלם" עולה כי הושאר ברכב **כאשר המנוע דומם, המזגן כבוי וכל החלונות סגורים כ- 15 דקות.** לאחר כ-15 דקות, נפתחה הדלת ואחד השוטרים חבט בו באגרופים. בהמשך, נלקח לתחנת המשטרה בשער הפרחים שם עבר חקירה ובה הכחיש את ההאשמות נגדו, ולבסוף הועבר למגרש הרוסים עד לדיון בבית משפט שלום אשר התקיים בבוקר שלמחרת. נציין, כי כאשר הגיע אל מגרש הרוסים, הפנה אותו רופא המתקן אל בית החולים שערי צדק לבדיקות רפואיות לאור החבלות שניכרו בגופו.

5. החלטת בית משפט שלום בדיון למחרת, בעינינו של מר א-רווידי, הייתה שחרור מיידי בחתימה על ערבות עצמית על-סך 500 ₪. **השופט ציין בהחלטתו כי "בנסיבות אלה מתקשה אני להבין מדוע התפתח האירוע בצורה בה התפתח, ושתוצאתו היא עמידתו לפני היום של חשוד מוכה כשסימן כחול תחת עינו הימנית וחולצתו מוכתמת בדם".**

העתק החלטת השופט בדיון מ"י 11-09-34090 מדינת ישראל נ' רואידי מצורף ומסומן **כנספח א'.**

הפניה בבקשה לחקירה והחלטת המחלקה לחקירות שוטרים

6. עשרה ימים לאחר האירוע הגיש מר א-רווידי תלונה למחלקה לחקירות שוטרים בגין אלימות קשה שהופעלה כלפיו על-ידי השוטרים. נוסף על עדותו, ביום 22.11.2011 נשלחו למחלקה לחקירות שוטרים על-ידי ארגון "בצלם" תמונות של המתלונן מיום האירוע בו רואים חבלות על פניו ופלג גופו העליון, מסמכיו הרפואיים ופרוטוקול הדיון בבית משפט בהארכת מעצרו.

7. למרות ראיות אלו, העדות שנתן מר א-רווידי במח"ש, צילומים המראים את החבלות ומסמכיו הרפואיים, אשר מגובות על-ידי החלטת בית משפט לשחררו, הכוללת הערת השופט על כך שעומד מולו חשוד מוכה, ביום 14.5.2012 החליטה המחלקה לחקירות שוטרים לסגור את התיק מחוסר

ראיות. יוער, כי השופט ציין בהחלטתו, כי ניתן היה לסיים את העיכוב בצורה אחרת, פחות אלימה, ואלו הם דבריו:

"השוטרים טוענים כי החשוד ניצל זריקות אבנים שהחלו במקום והתנגד למעצרו, אך מעדותו של שוטר אחר מסתבר כי יהא אשר יהא תיאור הדברים לפי גרסתם של שאר השוטרים, בשלב מסויים דומם החשוד את מנוע רכבו, נשאר יחד עם השוטרים, ואישתו וילד שהיו ברכב ירדו ממנו. שבריר זה של עדות, מתיישב היטב לפחות עם טענת החשוד כי ניתן היה לסיים את המפגש עם השוטרים בדרך שונה לחלוטין מזו אשר הסתיים."

העתק החלטת המחלקה לחקירות שוטרים על סגירת התיק מחוסר ראיות מיום 14.5.2012 מצורף ומסומן כנספח ב'.

השלמת חקירה והעמדה לדין

8. ההחלטה לסגור את התיק מחוסר ראיות התקבלה על אף שאפשרויות החקירה בתיק לא מוצו, היה ראוי כי כחלק מהחקירה יאותרו עדים דומיננטים נוספים, אשר היו נוכחים בעת האירוע, על מנת לקבל את מלוא התמונה טרם קבלת ההחלטות בתיק. כך למשל, אימו של א-רווידי, וכן אשתו, עמדו במרחק של כ- 10 מטרים מהאירוע, ולא נעשה אף ניסיון לזמן אותם למסור עדות. בנוסף, לא אותר אף עד נוסף, מלבד שלושת השוטרים החשודים, על אף שאלה ציינו בעדויותיהם שנכחו באזור שוטרי מג"ב נוספים, וכן תושבים מהאזור. יודגש, כי לפי עדות השוטרים במח"ש עולה כי נוסף אליהם, הגיע אף כוח מג"ב אשר לקח חלק פעיל באירוע (שורות 28-31 לעדות שוטר מספר 179 במח"ש, שורות 29-30 לעדות שוטר מספר 220 במח"ש ושורות 20-21 לעדות שוטר מספר 223 במח"ש). נציין כי שמותיהם של שוטרי מג"ב אשר נכחו במקום מופיעים בדו"ח הפעולה אשר נמצא בתיק החקירה של המחלקה לחקירות שוטרים.

ניתן לפנות אלינו לקבלת פרטי הקשר של האם, אמל גימיל גיבריל א-רווידי, ושל אשתו של מר א-רווידי, מירוות אברהמים חיליל א-רווידי.

9. הצורך במיצוי החקירה ובדיקת החשדות נגד השוטרים במקרה זה מתעצם נוכח האלימות הקשה שהופעלה נגד מר א-רווידי, כפי שעולה בבירור מהתמונות המצורפות לתיק החקירה, כמו גם מהערות שופט המעצרים המובאות לעיל. המופרזות הברורה של הכוח שהופעל מעלה כשלעצמה סימני שאלה כבדים ביחס לגרסת השוטרים לאירוע – שכן כלל לא ברור מדוע קבוצה של שוטרים הלבושים במגנים מכף רגל ועד ראש צריכים להשתמש בכוח כה רב על מנת לעצור אדם אחד.

10. על-כן, אנו סבורים כי ההחלטה לסגור את התיק מחוסר ראיות בזמן שלא נאספו מכלול הראיות והעדויות, אינה סבירה.

11. מעבר לכך, הצורך במיצוי החקירה והעמדה לדין במקרה זה מתעצם נוכח החבלות הקשות שהיו על גופו של מר א-רווידי, אליהן מצטרפים דבריו הקשים של שופט המעצרים, על ההתנהלות הבעייתית של המשטרה באירוע. אין זה סביר, שבמקרה כגון דא תיק החקירה נסגר בשל הכחשת השוטרים, ללא מיצוי מלוא פעולות החקירה הראויות. נזכיר גם, כי על פי סעיף 62(א) לחוק, על-מנת להעמיד אדם לדין יש להראות כי ישנן **ראיות מספיקות** להגשת כתב אישום, ואין צורך בראיות המגבשות בוודאות הרשעה, שכן אז מתייחר הצורך בניהול משפט (בג"ץ 5817/08 עראמין נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 11 לפסק דינה של כבוד הנשיאה (לא פורסם, 10.7.2011)).

12. לאור כל זאת, נבקש לקבל ערר זה, ולהורות למחלקה לחקירות שוטרים להשלים את חקירת האירוע ולמצות את הדין עם השוטרים המעורבים בתקיפתו האלימה ובהשפלתו של מר וחיד א-רווידי. כן נבקש כי ההיבטים המשמעותיים של האירוע יועברו לטיפול מחלקת תלונות הציבור של המשטרה.

13. יוער, כי ערר זה מוגש במסגרת הזמנים שנקבעה לכך, לאחר שחומר החקירה צולם אך ורק ביום 9.7.12. כמו-כן, נציין כי ביום 10.6.12 הוגשה למחלקת עררים באמצעות מח"ש בקשה להארכת מניין הימים להגשת הערר ובקשה זו נענתה בחיוב.

העתק החלטת מחלקת עררים לעניין בקשתנו להארכה מיום 1.7.12 מצורף ומסומן **כנספח ג'**.

14. נודה לתשובתך בהקדם.

בכבוד רב,

נסרין עליאן, עו"ד

26 ביולי 2012

לכבוד
עו"ד משה לדור
פרקליט המדינה
באמצעות: המחלקה לחקירות שוטרים
ת"ד 45208, ירושלים 91450
בדואר ובפקס: 02-6467794

שלום רב,

הנדון: ערר על החלטת המחלקה לחקירות שוטרים על סגירת תיק החקירה מס' 5614/11

בעניין מר וחיך מחמוד א-רווידי ת"ז 034019455

מכתבנו מיום 17.7.12

1. בהודעת הערר שבסימוכין נפלה לצערנו טעות בתיאור האירוע.
2. בסעיף 3 לערר שבנדון ציינו, כי מעדותו של מר א-רווידי במחלקה לחקירות שוטרים עולה כי כאשר עצרו אותם השוטרים בצומת ביר איוב, וביקשו לראות תעודות זהות של כל הנוסעים ברכב, מר א-רווידי, לא נשא עליו תעודת זהות, אבל לאשתו היתה תעודה ובה הוא היה רשום. בנוגע לפרט זה נפלה טעות. מר א-רווידי ציין בעדותו במחלקה לחקירות שוטרים, כי הוא נשא עליו תעודת זהות באותו הזמן, אך לאימו לא הייתה תעודת זהות (שורה 4 להודעה במחלקה לחקירות שוטרים).
3. נציין, כי אומנם מדובר בפרט שולי לגופו של עניין, אך חשוב לנו להעמיד דברים על דיוקם.

בכבוד רב,

נסרין עליאן, עו"ד